

Titel: Et kort men fuldstændigt Udtog af de henrettede Grevers sidste Omvendelses-Historie. Forfattet og beskrevet over Johan Friderich Struensee af Hr. Dr. Münther, og over Enewold Brandt af Hr. Provst Hee.

Citation: "Et kort men fuldstændigt Udtog af de henrettede Grevers sidste Omvendelses-Historie. Forfattet og beskrevet over Johan Friderich Struensee af Hr. Dr. Münther, og over Enewold Brandt af Hr. Provst Hee.", i *Luxdorphs samling af trykkefrihedens skrifter 1770-1773: Række 2 bind 3*, J.R. Thiele, 1772, s. 88. Onlineudgave fra Trykkefrihedens Skrifter: https://tekster.kb.dk/catalog/tfs-texts-2_003-shoot-w2_003_011_p88_bZONE1215598/facsimile.pdf (tilgået 26. april 2024)

Anvendt udgave: Luxdorphs samling af trykkefrihedens skrifter 1770-1773: Række 2 bind 3

Ophavsret: Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse.

[Læs Public Domain-erklæringen](#)

mig nu om intet uden at behage Gud, og at overvinde
 Dødens Straf. Vilde jeg tvinge mig til at antage
 en udvortes fremmet Skikkelse, saa vilde det gaae med
 mig, som med et Menneske, som skulde tale med en
 stor Herre, og forud vel havde overlagt hvad han vilde
 tale; men naar han kom, begyndte at stamme, og for
 at tvinge sig fra at stamme, blev ganske stum. Jeg
 vil saa meget jeg kan, fæste mine Tanker paa Gud, og
 slet ikke adsprede dem, ved at umage mig om at fornoie
 Tilskuerne. Derfor vil jeg ei paa Ketter-Pladsen tale
 noget, uden det De foranlediger mig til. Hr. Mün-
 tner svarede: Jeg forsikrer Dem det skal blive meget
 lidet, der er ikke Sted hverken for Dem eller mig, at
 tale meget, naar De er der, er det Tid for Dem, i den
 stærkeste Betydning at tænke: Jeg forglemmer det som
 er bag mig, og tragter efter det som er for mig.

Greven sagde, i det Brev til Kammerherre
 Brandt, har jeg skrevet, at jeg uskyldigvis var Mars-
 sag i hans Broders Ulykke. Dette bad han Hr. Mün-
 tner forklare saaledes: at han i en god Meening hav-
 de bragt sin Ven Brandt herind, og fraholdt ham at
 trække sig ud, da han havde Leilighed dertil.

Nu aabnedes Frøngslets Dør, til hvilken Hr.
 Müntner ofte, naar Greven aldrig havde kastet et skæk-
 some Blik. En Officier trinede ind, og bad Hr. M.
 fare foran. Han blev ganske blød. Men Greven
 ligesom Sagen ei angik ham, talde hant til og sagde,
 giv Dem tilfreds, min dyreste Ven, ved at betragte mi-
 ne Fordele, og ved den Overbeviisning De har, at Gud
 har brugt Dem til at forskaffe mig samme. Jeg om-
 armede